

מיסודם של עיריית באר־שבע והאגודה לתרבות וחברה בית העם
רח' פועלי בנין באר־שבע, * טל. 74848 - 73478 - 057

(7)

יו"ר האגודה סגן רה"ע: בנ"צ כרמל
מנהל התיאטרון: גרשון בילו
יועצי רפרטואר: עדה בן נחום, ד"ר תום לוי
במאי בית: חנן שניר
תנועה: חנינה צוקרמן
פתוח קול: סימנה קליס

7

ההבטחה

מאת: אלכסיי ארבוזוב

במוי: מרגלית טנדר

תרגום: מרים אורן

תאורה: בנציון מוניץ

משה שטרנפלד

משתתפים:

עירית שילה

לוקה

ששי סעד

מריק

רפי תבור

ליאונדייק

מרץ-מאי 1942

מערכה ראשונה:

מרץ-מאי 1946

מערכה שניה:

דצמבר 1959

מערכה שלישיית:

העלילה מתרחשת בלנינגרד, ברית המועצות.

מנהל במה: רפי מכלוף

רות מוזס

מנהלת הצגה:

הצגה ראשונה: 27.8.74

נתן כהן

תאורן:

ה ה נ ט ח ה

נערה בודדה ושני נערים שאיבדו את משפחותיהם במלחמה, מוצאים מקלט בחדר של בית הרוס בלנינגרד הנצורה. עד מהרה מחברר שאיך מנוס מניתוק צלעות המשולש הבלתי שגרתי שנוצר: הנערים מתגייסים לצבא, והנערה הולכת לעבוד בבית חולים.

בפגישה שלאחר המלחמה, מתגלה שהעמידה המתמדת מול המוות, אם בשדה הקרב ואם בבית החולים, הפכה את הילדים שעל סף ההתבגרות לאנשים צעירים, החולמים חלומות מרוממים לגבי עתידם: להיות בונה גשרים, להיות משורר מופלא, להיות רופאה-חוקרת. בשלב זה חייבת גם המלחמה על האשה הנכספת לבוא לכלל הכרעה. למרות הריעות של שני הגברים, מתפתח ביניהם עימות חריף, שבסופו זוכה האחד בנערה והשני נוסע למרחקים.

הפגישה האחרונה של הצעירים המבטיחים, הנערכת כעבור שנים רבות, היא כעין הודאה בכשלון: איש מהם לא השיג את מטרתו ואיש מהם אינו מאושר.

כיוון שהמחזה נכתב בתקופת המתירנות היחסית ששררה בימי חרושצ'וב, הרשה לעצמו המחזאי המחונן ארבוזוב לחרוג ממסגרת הריאליזם הסוציאליסטי, המחאר את החיים בשחור-לבן, וניסה למסור מציאות מורכבת יותר, בה החלש הוא במובן מסויים גם החזק, כשם שהחזק הוא גם החלש. האוהב המושבע - אנוכי, בעוד שהגבר הגאה, שאינו מפגין את אהבתו, בעצם חושש מפני הרגש העז.

למרות ההתמרדות בדיקטיקה שחלשה ברוסיה של סטאלין איך המחזה נעדר מוסר השכל. אך מוסר השכל זה נוגד את רוח הריאליזם הסוציאליסטי, בהביעו אמיתה אפיקורסית: האדם חייב להיות נאמן לעצמו ולרגשותיו. ולא - סופו שיגיע לכדי בינוניות ויחיה חיים שוממים.